

Zagreb, Vlačka 70a
www.laburisti.com • info@laburisti.com

OSNIVAČKA DEKLARACIJA

HRVATSKIH LABURISTA - STRANKE RADA

Svaka nova ideja je kćerka povijesti, majka budućnosti ali i zarobljenica vremena.

Trenutak je oslobađanja novih ideja. Vrijeme je za budućnost.

1. Zašto je osnovana Stranka rada?

- Političke opcije koje se nazivaju **političkim elitama** organizirane su na načelima monolitnih partija. Takve su stranke sazidane na apsolutnoj moći **predatorskih** (grabežljivih) lidera i sve je u stranci podvrgnuto glavnom gazdi i njegovom probitku, odnosno probitku najužeg kruga oko njega (nje). Takav način vođenja politike dao je određene rezultata – sad se iz njih trebamo izvlačiti. Zato ovo treba biti drukčija stranka – s **liderima, ali bez gazde**.
- Postojeću političku elitu najmanje zanimaju oni koji su ih izabrali i njihovo mišljenje, pa su tako ulazak Hrvatske u NATO proglasili nacionalnim interesom - bez referenduma, Ustav mijenjaju - bez referenduma, sporazum o graničnoj arbitraži sa Slovenijom potpisali su - bez referenduma. Ne usuđuju se pitati one koji su ih izabrali. Na volju građana pozivaju se samo na izborima kada traže glas, pa su oni samo svake četiri godine građani koji odlučuju. Odluke od nacionalnog interesa donose se mimo građana, bez referenduma, jer kažu, političari na vlasti tako moraju preuzeti odgovornost.
- Ovo je zemlja svih nas, hrvatskih građana, ne privatno vlasništvo neke elite. Građani moraju, mogu i hoće preuzeti **odgovornost za ovu zemlju**.
- U Hrvatskoj se vodi i vodit će se **trajni rat** između poštenja i korupcije, pravde i nepravde, siromaštva i bogatstva. Opređeljenje u tom ratu nije samo stvar interesa, već i odgovornosti prema sebi i budućim generacijama. Izlazak iz recesije i trajne krize vladajuća elita pokušat će naplatiti od onih kojih je najviše, a imaju najmanje.
- Političke opcije su međusobno ovisne i isprepletenih poslovnih interesa. To izjednačava i krivnju i odgovornost i sasvim ukida mogućnost pronalaska novoga puta. Jednostavno rečeno – **vrana vrani oči ne vadi**, pa je u kavez potrebno dovesti pticu koja tih ograničenja nema. Jer nije vrana.
- Hrvatska je država sazdana na načelima plemenske (stranačke, ognjištarske, lokalne, lopovske i slične) pripadnosti. Samo **naši** ljudi su građani s punim pravima i o njima se naše stranke brinu. Ostali to nisu, na njih će red doći kad osvoje vlast. Svi građani Hrvatske, posebno oni koji svojim radom služe sebi i domovini, naši su ljudi i svi zaslužuju jednake šanse. Čak i u nadzornim odborima. Već **kako tko zna, hoće i može**.
- Jedan (politički aktivan) dio hrvatske populacije **korumpiran je u startu**, prije nego što se i uplete u jedan od tisuća skandala. No, postoji i onaj drugi dio Hrvatske, onaj koji nije pljačkao, onaj koji nema u ratu i poraću stečene tvrtke, onaj koji živi u kući koju je sam

sagradio, u stanu kojega je sam kupio, od plaće koju čeka svaki mjesec ili mirovine za koju je par desetljeća radio. **Za taj dio Hrvatske treba osnovati stranku. Tih ljudi danas u politici nema. Oni nisu grabežljivci.**

- Hrvatska je danas sinonim za **neučinkovitost i korupciju**. Želimo Hrvatsku kojom ćemo se ponositi, kakvom smo se ponosili kad to i nije bilo tako jednostavno. Tu promjenu ne mogu napraviti oni koji su se bogatili u ratu, niti njihovi nasljednici ili prijatelji. **Mora netko drugi!**

To su neki od razloga zašto treba osnovati novu stranku, a ne uklopiti se u jednu od postojećih. Razloga ima još i svatko će naći svoj, jednako opravdan i jednako važan.

2. Kome se obraćamo, koga pozivamo?

Postoji nekoliko skupina građana koje nitko nije ni pokušao zainteresirati da se društveno angažiraju, ili su se u tom angažmanu prevarili. To su:

- oni koje su političke elite svojim *svinjarijama* uvjerile da se **ništa ne može napraviti**. Može se, vjerujte, ali neće to nitko za vas napraviti! Oni rade za sebe. Vi bi trebali za sebe. A vi ste većina!
- **Pokradeni**, koji su grupacija za sebe. Postoji grupacija pljačkaša i grupacija opljačkanih, prva manja i opasnija, druga velika i tiha. Tu Hrvatska nije nikakva iznimka. Svaki dan nam je sve gore, svjetla je budućnost po definiciji u budućnosti, malo nas u *svjetlu budućnost* vode demokršćani, malo socijaldemokrati, malo pravaši, malo narodnjaci. I svi naplaćuju. Toga bi bilo dosta!
- **Oni koji žive od svog rada**. Svatko tko živi od rada u državi gdje su rad i sposobnost zadnja rupa na svirali (bio on sveučilišni profesor ili vrsni kovinotokar) ponižen je, jer su poslušni mediokriteti zauzeli sve položaje na kojima se nešto odlučuje. Ružno je u hrvatskoj politici, ali gdje nije – na svim mjestima vlada isti soj.
- **Pošteni**. U stranci ne trebamo one koje *institucije sustava* nisu uhvatile jer nije bilo dokaza. Onaj tko je u posljednjih dvadesetak godina uspio zaraditi koliko deseci prethodnih generacija nisu, zaobilaziti će nas u velikom luku. I bolje mu je. To ne znači da pristupnicu može potpisati samo sirotinja, onaj tko ne zna što će sutra. Ali bliži nam je takav nego onaj koji točno zna na kojem će dijelu Djevičanskih otoka ljetovati ili gdje će u Bosni, od svoje referentske plaće u Hrvatskoj podići dvorac. **Zato je načelo ove stranke** da u svojim redovima može i smije imati samo ljude koji u svojoj prošlosti nisu bili korumpirani bilo na koji način.

Ima još onih koji imaju razlog potražiti novo mjesto na političkoj karti – **intelektualci** kojima se rugaju *stranački apartčici*, ljudi koji nastoje vlastitim novcem i znanjem **pokrenuti posao** a gaze ih besmisleni pisari, koji u životu kunu nisu zaradili, **mladi genijalci** kojima je životni san nestati preko zapadne granice i slični. Ima nas još, raznih sorti, a svima nam je **dogorilo do noktiju**.

3. Što nas vodi?

I na ovaj dio pitanja oko osnutka stranke nije teško odgovoriti. Odgovora nema puno, kao što ni topla voda nije izmišljena jučer. Odgovoriti je lako, provesti nešto teže, ali ako su ruke čiste i sposobne, glava jasna i bez *putra* na njoj, može se.

- **Poštenje.** Svi se danas kunu u poštenje, premda znaju da to nije baš sasvim tako, malo koga to smeta. Ne može biti *lopina* onaj koji je s čarapom na glavi upao u samoposlugi, a ugledni građanin onaj koji je pred dvadeset godina s krpenom vrećom, trbuhom za kruhom došao u grad i onda si kupio stan za milijun nečega, čim se dočepao funkcije. Taj je po nekim današnjim mjerilima sposoban i snalažljiv čovjek. Tu vrstu poštenja prozivat ćemo imenom i prezimenom i ukrašavati pridjevima koji mu pristaju – lopov, bitanga, mafijaš i kriminalac. Nije to sve. Iz toleriranja takve organizacije države proizišla je opća fascinacija nepoštenjem kao *markicom* i manirom ponašanja. Vrijeme je za promjene, barem kod onih koji se žele baviti javnim poslovima.
- **Tržišno gospodarstvo** – svakako, s tim da se vlast jasno odredi oko definicije gospodarstva. Gospodarstvo nisu sami poduzetnici, već simbioza, dogovor, ugovor i poštivanje poduzetnika i radnika. Uloga vlasti je osigurati *fer* pravila igre i usmjeriti kurs kad se vidi da brod ide u smjeru koji nije od interesa za većinu putnika. Dakle kapitalizam europske vrste, a Južna Amerika neka ostane tamo gdje jest!
- **Državni suverenitet** – svakako, s tim da ga vlast mora čuvati ne samo glede svakog komadića kopna i mora, već i čuvanjem resursa koji su ostali i vraćanjem onog što je pokradeno a može se vratiti. Dakle, prestanimo razmišljati o prodaji prirodnih resursa (voda, šume, obala), vidimo na koji način osposobiti i osnažiti ono malo banaka što je u hrvatskom vlasništvu (koje su danas kasica-prasica vlasti i njenih *prirepacka*), spasiti industriju koja se spasiti daje i na njoj izgraditi budućnost i profil Hrvatske.
- **Strategija** – onaj tko ne zna otkud je krenuo i kamo ide, bolje da nije ni krenuo na put. Hrvatska je napravila bezbrojne strategije održivog i sličnog razvoja, a strategija je politička odluka temeljena na najširem mogućem stručnom mišljenju – gdje želimo živjeti za dvadeset godina i gdje će naša djeca živjeti za pedeset. Ako o tome ne postignemo konsenzus, ako tu odluku prepustimo bijednim interesima malih grupa i podružnica mafije (građevinske, turističke, poljoprivredne i sl.) bez obzira kako zavodljivi šefovi podružnica ukrašavaju svoju agitaciju, onda budućnosti i nemamo. Neka nam djeca uzmu putovnice i potraže negdje drugdje *obećanu zemlju*. Prije no što se to dogodi, treba pokrenuti granske nacionalne

programe i strategiju razvoja, oslanjajući se na pozitivna europska iskustva. Bez obzira hoće li i kada Hrvatska biti dio EU ili neće, konzultiranje europskih pravila je nužniji je Hrvatska dio Europe.

- **Nova industrijalizacija** – svakako, ali gdje je god to moguće, bez žuljeva i prljavih ruku. Rad i proizvodnja temelj su uspjeha svih uspješnih, ali ne stvoreni na konkurentnosti jeftinog rada, već na radu stručnjaka kojeg će svaki poslodavac rado platiti koliko realno vrijedi njegov rad. To ima svoju cijenu u startu, ali ako danas ima dobrih investicija to su investicije u znanje.

Takvih tema ima bezbroj, od nacionalnih, do europskih, od religije do udruga građana. Mislimo da ih sve u u ovu deklaraciju ne treba stavljati. Ona treba ocrtati kakvi se to ljudi i s kojim se namjerama okupljaju. Ako to shvate i prihvate građani, ona je postigla svoj cilj.

I još nešto. Sve u životu, pa tako i u politici ima svoju cijenu. I ulazak u izvršnu vlast ima svoju cijenu. A mi sada na startu utvrđujemo svoje načelo „NE VLAST POD SVAKU CIJENU“. Stranka rada neće sudjelovati u vlasti s onima koji su osmislili, ozakonili i proveli privatizacijske pljačke, rasprodaju nacionalnog bogatstva i sustav vlasti uspostavili na nepotizmu i korupciji.

Nismo iracionalni, svjesni smo da sami nećemo ostvariti parlamentarnu većinu. Ali smo sigurni da će naša snaga, naš broj mandata onemogućiti *konstruktivno suzdržane* socijaldemokrate, neoliberalne *poduzetnike* i pohlepne *zajedničare* da nastave vladati Hrvatskom u kojoj se narod boji vlasti.

Hrvatskoj treba vlast koja poštuje narod, a domoljublje se iskazuje poštenjem!